

uden at man fra Lovgivningens Side vedtog nye Love, der havde stor Interesse for den ene eller den anden Part i økonomisk Henseende. Man har sagt, og det er jo rigtigt nok, at Sygekasserne ikke begik noget ulovligt. De havde tre Maaneders Opsigelse, og den benyttede de, men da Sygekasserne skulde finde paa en Begrundelse af, hvorfor de havde sagt den op, kom de i største Virvar og nævnte snart een Grund, og naar den brast under Fødderne paa dem, nævnte de en anden, saa det var ikke saa underligt, at det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard, da han forleden Dag havde Ordet, ikke rigtig vidste, hvorfor det var, at denne Sygekassekonflikt, disse Sygekasseledere nu har kastet ind i Forholdet mellem Lægerne og de syge, er opstaaet; men ved at gennemgaa disse forskellige Kilder har jeg fundet 3 Forhold, som gør, at denne Sygekasseoverenskomst er blevet opsagt. Det ene var, at Lønningerne paa Arbejdsmarkedet gik mere ned i 1922 end ventet, hvorfor Lægernes Løn ogsaa maatte gaa ned; det var det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaards Ord: Lægerne har det for godt; det andet var, at Sygekasserne maa udenfor Hovedstaden kræve ensartede Takster, og det tredje endelig, at vi nu er naaet saa højt op med Sygekassekontingentet, at mange af de mest ubemidlede i Befolkningen ikke kan svare det, der nu kræves.

Jeg skal søge at gennemgaa disse tre Begrundelser fra Sygekassernes Side. Undersøger man Arbejdslønningerne den 1. Januar 1921 og den 1. Januar 1924, vil man se, at det procentvise Forhold mellem Arbejdslønningerne og Lægelønningerne nøjagtigt er det samme paa disse Tidspunkter, og hvis man yderligere tager Hensyn til den stigende Dyrtd, som der jo ved den Sag, vi nys behandlede, var saa megen Tale om, og ser den Flothed, hvormed Landbrugsministeren vedtager nye Lønoverenskomster med Paalæg af 27 pCt., vil Forholdet for Lægerens Vedkommende komme til at se endnu kønnere ud. Denne Begrundelse kan altsaa med tørre Tal fuldstændig afvises.

Hvad angaar de ensartede Takster, som det ærede Medlem Hr. Chr. Søgaard særlig var inde paa, erkender jeg, at Princippet ensartede Takster saa uhyre tiltalende ud, og det vilde være saa meget bekvemmere, som den danske Lægeforening og Centralforeningerne for Sygekasserne har Organer, hvorved saadanne Overenskomster kunde ordnes. Imidlertid har jo Sygekasseledelsen ved sin Opførsel ved Overenskomstens Opsigelse vist, at der fra dens Side

ikke var Tale om ensartede Overenskomster; det var noget, man først fandt paa, da alt det andet glippede, og jeg har ogsaa ved at undersøge de forskellige Forhold, der gør sig gældende for Øbolægen og den jydsk Læge, indset, at der kan fremføres forskellige Omstændigheder, der begrundet, at den jydsk Læge faar mere for sit Arbejde end Øbolægen — jeg har allerede omtalt, at man uden saglig Motivering opsagde Overenskomsterne, medens Lægerne følte sig moralsk forpligtede til at fortsætte dem.

Naar der endelig siges, at Sygekassekontingentet er blevet for højt, saa højt, at det i stigende Grad er forbundet med Vanskeligheder for de daarligst stillede at være med i Sygekasserne, er det rigtigt, at Kontingentet er ved at blive foruroligende højt. For samtlige Sygekasser er det fra Begyndelsen af Aarhundredet til 1922 vokset fra 10 Kr. 31 Ø. pr. Medlem til 19 Kr. 04 Ø. Men herved maa man foruden Pengeens Værdiforringelse huske paa det uhyre glædelige Antal Fordele, der er kommet til for Sygekasserne i de sidste Aar, hvad der jo maa siges at være godt og heldigt. Men fra vor Side er vi selvfølgelig ogsaa betænkt paa nøje at undersøge, hvorledes det gaar med de store Sygekassekontingenter, om Landet kan bære dem. Ogsaa dette Forhold har jeg gjort til Genstand for Undersøgelse, og jeg ser, at 1,3 pCt. af samtlige Sygekassemedlemmer faar Hjælp af Kommunerne til at betale deres Kontingent, og ikke mindre end 2,2 pCt. af samtlige Medlemmer er blevet slettet som Medlemmer af statsanerkendte Sygekasser. Det er klart, at saadanne Tal nøje maa tilskynde til at undersøge Kontingentforholdet. Overfor Kontingentforhøjelsen staar paa den anden Side, at Sygekassernes Medlemsantal stadig væk og ogsaa de sidste Aar er vokset og vokset stærkere end den Befolkningstilvækst, som naturligt skulde give Sygekasserne deres almindelige Tilvækst. Af Beretningerne for Centralforeningen for Vejle Amt ser jeg, at Sygekasseformanden for Vejle Amt kan berette, at nu er Bunden skrabet i dette Amt; enhver, der efter sin Formue og Indtægt kan blive Medlem, er blevet Medlem, saaledes at man for Eftertiden ikke kan vente at faa Forøgelse af Medlemsantallet ad anden Vej end gennem Befolkningstilvæksten. Men naar vi paa den anden Side ser paa den tilstræbte Nedskrivning af Sygekassekontingentet, er Forholdet det, at Sygekassernes Krav vilde kunne medføre en Kontingentnedsættelse paa 1 Kr. 40 Ø. pr. Medlem, medens de for